

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Kalanduskomisjon

2008/2222(INI)

10.11.2008

RAPORTI PROJEKT

Rakendusuringud ühise kalanduspoliitika valdkonnas
(2008/2222(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Rosa Miguélez Ramos

PR_INI

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....3

SELETUSKIRI7

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

rakendusuuringute kohta ühise kalanduspoliitika valdkonnas (2008/2222(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta¹;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013)²;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele "Euroopa mere- ja merendusuuringu strateegia. Euroopa teadusruumi ühtne raamistik ookeanide ja merede säästva kasutamise toetuseks" (KOM(2008)0534) (mere- ja merendusuuringu strateegia);
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegia kohta (KOM(2002)0511);
- võttes arvesse oma 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013)³;
- võttes arvesse oma 20. mai 2008. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika kohta⁴;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv)⁵;
- võttes arvesse nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrust (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta⁶;
- võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta⁷;
- võttes arvesse 26. augustist kuni 4. septembrini 2002 Johannesburgis (Lõuna-Aafrika)

¹ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

² ELT L 412, 30.12.2006, lk 1.

³ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 400.

⁴ ELT C 180 E, 17.7.2008, lk 27.

⁵ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

⁶ ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

⁷ ELT L 206, 22.7.1992, lk 7.

toimunud maailma säästva arengu tippkohtumise aruannet¹;

- võttes arvesse Aberdeeni deklaratsiooni, mille Euroopa mere- ja merendusuuringute organisatsioonid, teadusvõrgustikud ning arvukad teadlased kõikjalt Euroopast võtsid vastu 22. juunil 2007. aastal toimunud konverentsil EurOCEAN;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A6-0000/2008),
- A. arvestades, et komisjon on neljandast raamprogrammist peale püüdnud ergutada Euroopa teadusuuringuid kalanduse ja vesiviljeluse valdkonnas, et pakkuda tuge ühisele kalanduspoliitikale;
- B. arvestades, et seitsmendas raamprogrammis on kalandust ja vesiviljelust käsitlev teadustegevus viidud kõige üldisemal kujul põllumajanduse teadusuuringute alla (2. teemavaldkond), samal ajal kui mereteadused ja rannikualade haldamine kuuluvad keskkonnateaduste hulka;
- C. arvestades, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) vastutustundliku kalapüügi juhendis ja kokkuleppes ÜRO mereõiguste konventsiooni nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude (nii majandusvööndites kui väljaspool neid liikuvad kalad) ja siirdekalade kaitset ja majandamist, rõhutatakse vajadust tõhustada teadusuuringuid ja koguda andmeid teaduslikult põhjendatud teadmiste parandamiseks sektoris;
- D. arvestades, et ühine kalanduspoliitika on üks ühenduse poliitikavaldkondadest, mis kõige enam sõltub teadusuuringutest, ning kõnesoleva poliitika raames võetud meetmete usaldusväärsus rajaneb kõrgetasemelistel teaduslikeel nõuannetel;
- E. arvestades, et ühine kalanduspoliitika põhineb hea haldustava põhimõtetel, mis nõuavad, et otsuste tegemine toetuks usaldusväärsetele teaduslikele nõuannetele ning annaks aegsasti tulemusi;
- F. arvestades, et mere- ja merendusuuringute strateegias tunnustatakse küll vajadust jätkata jõupingutusi mere- ja merendusuuringute eri valdkondades, keskendutakse selles pigem mere- ja merendusuuringute vastastikuse mõju parandamisele kui juba arenenud teadusvaldkondade edendamisele;
- G. arvestades, et ühise kalanduspoliitika eesseisev läbivaatamine, mille eesmärk on pöörata suuremat tähelepanu piirkondlikule ja ökosüsteemipõhisele majandamisele, nõuab tugevat teaduslikku alust,
1. on veendunud, et teaduspoliitikas tuleb pöörata suuremat tähelepanu kalanduse ja vesiviljeluse spetsiifilistele probleemidele, kuna nendel sektoritel on Euroopa Liidus suur majanduslik, sotsiaalne ja poliitiline tähtsus;

¹ <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0263694.pdf?OpenElement>

2. väljendab heameelt seoses komisjoni tööga uue algatuse, mere- ja merendusuringute strateegia väljatöötamisel, mille eesmärk on võtta kasutusele vahendid mere- ja merendusuringute paremaks ühendamiseks;
3. tuletab komisjonile meelde, et vastavalt määrusele (EÜ) nr 2371/2002 on tal seadusjärgne kohustus teha ühise kalanduspoliitika valdkonnas ettepanekuid, "tuginedes usaldusväärsetele teadusnõuannetele ja ettevaatusele";
4. väljendab muret asjaolu pärast, et seitsmendas raamprogrammis tehti teemavaldkondades ümberkorraldusi, mis tähendab, et kalakasvatust käsitlevad teadusuuringud ei ole enam seotud kalanduse ja mereökoloogia nõuetega, kuigi ökosüsteemipõhine lähenemisviis nõuaks ühises kalanduspoliitikas hoopis kindlat suunavõttu suuremale seotusele;
5. taunib asjaolu, et seitsmendas raamprogrammis ei peeta kalandust ega vesiviljelust spetsiifilisteks küsimusteks ning nendele viidatakse vaid 2. teemavaldkonnas "Toit, põllumajandus ja kalandus ning biotehnoloogia", mis võiks lõpuks üsna kaudselt ja riivamisi hõlmata ka kalandusalaseid teadusuuringuid; nendib, et sama kehtib ka 6. teemavaldkonna "Keskkond (sealhulgas kliimamuutused)" puhul;
6. palub komisjonil 2010. aastal toimuva vahehindamise käigus vaadata läbi seitsmes raamprogramm, võttes arvesse käesolevat resolutsiooni ning pöörates suuremat tähelepanu kalanduse ja vesiviljeluse spetsiifilistele probleemidele;
7. on veendunud, et nii poliitiliste otsuste tegijatel kui ka kalandussektori ettevõtjatel on väga vaja praktilisemat laadi teadusuuringuid ning seitsmenda raamprogrammi kestust arvesse võttes on hädavajalik lisada sellesse saavutatavad eesmärgid;
8. on seisukohal, et konkreetsete kalanduse ja vesiviljeluse teemade puudumine seitsmendas raamprogrammis ei too kaasa piisava hulga teadusprojektide väljatöötamist kõnesolevates valdkondades ning vähendab oluliste teemakohaste projektide valikut;
9. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika tõhusa elluviimise tagamiseks on vaja välja töötada konkreetsed rakendusuringute programmid ning kindlustada nende rahastamine piisavate eelarvevahendite eraldamise abil; arvab, et selleks tuleb kindlasti lisada seitsmendasse raamprogrammi vahendite jaotamise kava;
10. nõuab komisjonilt, et ühise kalanduspoliitikaga seotud rakendusuringute rahastamist seitsmenda teadusuuringute raamprogrammi alusel kasutataks liikmesriikide teadusuuringute vahelise koostöö edendamiseks ning kriitilise massi saavutamiseks suuremate teemaüleste mereuringuprobleemide lahendamiseks;
11. soovib teaduslike mereuringute seas eelistada mitte ainult kalavarude seisundi selgitamiseks tehtavaid uuringuid, vaid ka kalavarude majandamise seisukohast otsustava tähtsusega kaubanduslike, majanduslike ja sotsiaalsete tegurite uurimist;
12. on veendunud, et eelkõige kalanduse ja vesiviljeluse valdkonnas tuleks eelistada rakendusuringuid, mille põhieesmärk on selliste teaduslike andmete täiendamine, millel

põhinevad õigusaktid ja kalanduse korraldamine, eeskätt bioloogiliselt ohustatud liikide taastamiskavade koostamine;

13. märgib, et lühemas perspektiivis vastanduvad selgelt kalurite ja teadlaste huvid, kuid pikemas perspektiivis sobivad need omavahel tõenäoliselt paremini kokku;
14. kutsub komisjoni ja liikmesriike tõstma esile ja tegema kaluritele nende endi huvides paremini selgeks asjaolu, et võimaliku lühiajalise majandusliku kahju hindamisel peaksid nad arvesse võtma sellest tulenevat majanduslikku kasu keskmiselt pikas või pikas perspektiivis;
15. toob esile murettekitava probleemi, et kalandusalaste rakendusuringutega tegeleb vähe noori teadlasi, sest karjääri seisukohalt on see võrreldes alusuuringute ja muude teadusaladega väheatraktiivne;
16. rõhutab, et tuleb välja töötada huvitavad ja perspektiivikad õppekavad ülikoolides, mille lõpetamisel ootavad selles valdkonnas tasuvad karjääri võimalused;
17. toetab hariduspoliitikat, mis motiveerib noori teadlasi tegelema rohkem kalandusalaste rakendus- kui alusuuringutega;
18. nõuab tungivalt, et komisjon edendaks sellise alalise Euroopa võrgustiku loomist, mis põhineb liikmesriikide olemasoleval infrastruktuuril ja mille eesmärk on uurida merekeskkonda ja koguda selle kohta andmeid, mis hõlbustaks sektori ettevõtjate ja Euroopa uurimisasutuste teabevahetust ning tagaks Euroopa Liidu juhtpositsiooni teaduses;
19. tuletab meelde, et on vaja ühtlustada liikmesriikide rakendusuringutes kasutatavad erinevad mudelid, et muuta tulemused paremini võrreldavaks ning hõlbustada andmete koondamist;
20. palub komisjonil ergutada ühenduse teadusringkondi välja töötama kalandusalaste uuringute ühist metoodikat ning tugevdada riikide teadusasutuste koostööd;
21. palub komisjonil koguda täpsemat teavet selle kohta, kuidas eri liikmesriikides peavad teadlased ja kalurid omavahelist dialoogi, ning selgitada välja parimad tavad;
22. rõhutab, et piirkondlikel nõuandekomiteedel on oluline osa rakendusuringute valdkonnas, ning palub seepärast anda teadlastele võimalus osaleda nendes komiteedes täisliikmena;
23. palub komisjonil ja liikmesriikidel eraldada ELi eelarvest, eeskätt eelarvereaal 11 07 02 "Kalavarude majandamise toetus (teadusliku nõustamise tõhustamine)", assigneeringuid kalandussektori andmete kogumiseks;
24. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

„Seal, kus ei ole teadust, mida rakendada, ei saa olla rakendusteadust”
Bernardo Houssay, Nobeli meditsiinipreemia laureaat (1947).

Praktiliselt pool ühenduse rahvastikust elab Euroopa jurisdiktsiooni alla kuuluva kahe ookeani ja nelja merega külgnevatel aladel. Neil elu allikaks olevail meredel ja ookeanidel on oluline reguleeriv roll kliimamuutuses. Tegemist on keerukate ja raskesti tundmaõpitavate süsteemidega, mille *õige juhtimine on üks peamisi meie ees seisvaid väljakutseid*.

Ökosüsteemide kooskõlastatud säilitamine koos säästva ressursikasutusega, inimtegevuse mõju ennetamine merekeskkonnale ja selle kontrollimine, teadmiste taseme, tehnoloogilise arengu ja innovatsiooni täiustamine – need on uued väljakutsed, millega on võimatu toime tulla ilma Euroopa teadlaskonna osaluseta.

ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) 2004. aasta hinnangu kohaselt oli üle 70 % kalavarudest ammendunud, üleekspluateeritud või taastumisjärgus. Ent varusid mõjutavad teisedki tegurid peale ülepüügi, näiteks juba nimetatud kliimamuutus või inimtegevus, mistõttu on hädavajalik omada usaldusväärseid ja täielikke andmeid.

Rannikualasid ohustavad nende erilise geograafilise asendi tõttu näiteks looduskatastroofid ja õnnetused, mille tagajärjeks on tõsine merereostus. Selles valdkonnas eeldab ühenduse vete seire kõikide olemasolevate ressursside, sealhulgas uuringute mobiliseerimist.

Iseäranis vajavad tähelepanu eriliselt ohustatud mereökosüsteemid, eriti arvestades asjaolu, et tulevikus on ökosüsteemne lähenemine otsuste tegemisel eluliselt tähtis. Merekaitsealad tuleb tervikliku lähenemisviisi abil ja kindlatele teaduslikele kriteeriumidele toetudes selgelt määratleda, et võimaldada nende kaitsmist lisaks kalandusele ka muu tegevuse eest, nagu turism, nafta ammutamine või sõjaline tegevus.

Mereuuringud merede ja ookeanide haldamise teljena

Ühise kalanduspoliitika arendamine on lahutamatult seotud tõhusa uurimistegevusega Euroopa tasandil. Ühenduse ülesanne on meie merede ja ookeanide aktiivsel kaitsmisel ära kasutada uuringute ja uuendustegevuse tugevaid külgi, kujundades tervikliku kalamajanduse juhtimise, mis põhineb kvaliteetsel teadusel ja tehnoloogia arengul.

Kalandusuuringud on hädavajalikud ka seadusandjatele soovitude tegemiseks ja nende teadusalaseks nõustamiseks. Kalanduse kõige tähtsam töövahend – ühine kalanduspoliitika – vajab tõhususe parandamiseks suuremaid investeringuid mereteadusesse ja -uuringutesse.

Viimase 15 aasta jooksul on komisjon andnud teadlaskonna käsutusse märkimisväärsed materiaalsed vahendid kalanduse juhtimise alaste otsuste toetamiseks. Euroopa uurijad on arvesse võtnud mitte ainult bioloogilisi kaalutlusi, vaid ka püügivahendite kasutust, püügi bioloogilist mõju kalandusele ja tehtavate otsuste sotsiaal-majanduslikke tagajärgi. Ent ÜKP ja teiste sellega seonduvate poliitikate areng on tekitanud uuringute valdkonnas uusi vajadusi.

Vajadus vastutustundlike ja kvaliteetsete kalandusuuringute järele

Kuigi alus- ja rakendusuuringute vahel esineb teatud lahknevusi, on kindel, et igasugused uuringud peavad andma teadmisi, „mida saab või tuleb rakendada”. Teadlased ise kinnitavad, et kõige enam kasutatavad meetodid tulenevad alusuuringutest, mistõttu ei peaks nimetatud kaht tüüpi uuringuid üksteisest lahutama. Tegelike ja päevakohaste probleemide lahendamiseks tuleb ära kasutada kõik vahendid, olenemata sellest, mis „stiilis” seda tehakse.

Selleks, et ookeanide potentsiaali ära kasutada, on vaja tervet merekeskkonda – varude säilitamine on konkurentsivõime parandamiseks pikas perspektiivis keskse tähtsusega. Merekeskkonna temaatiline strateegia nõuab kiiret tegutsemist, mis põhineb ökosüsteemsel lähenemisel. Kogu otsustusprotsess peab hõlmama keskkonnamõõdet ja kajastama kõikide keskkonda mõjutavate tegevusvaldkondade huve.

Johannesburgi tippkohtumisel endale võetud kohustusi saab Euroopa Liit täita ainult vastutustundlike ja kvaliteetsete mereuuringute abil – teadusandmete tundmine ja uurimine on põhjapaneva tähtsusega ökosüsteemidel põhineva lähenemisviisi jaoks, merekaitsealade loomiseks, varude säästva ja tulusa kasutamise tagamiseks ning kõikidele loodusnähtustega või inimtegevusest tingitud katastroofidega seotud väljakutsetele vastamiseks. Samuti nõuab maksimaalse säästva saagikuse taseme kindlakstegemine pidevat tõepärast teavet.

Suure hulga info ja andmete kogumine, talletamine, ringlusse laskmine/vahetamine, töötlemine ja uurimine on oluline selleks, et tagada ühiskonna nõudmiste ja looduslike kaalutluste tasakaal. Varude säästvuse jaoks on vaja ka kalatööstuse, okeanograafia, kalandusuuringute, mereökoloogia, sotsiaal- ja majandusteadlaste, mereuuringute instituutide ja ühingute head koostööd.

Tulevastes kalandusuuringutes tuleb arvesse võtta levialaga seotud aspekte (mõjude vähendamine merepõhjale, bioloogiliselt tundlike piirkondade tuvastamine), ohustatud liikide juhuslikku püüki (linnud, kilpkonnad ja mereimetajad), sihtliikide valiku parandamist (tagasiheidete ja kaaspüügi vältimine) ning varude uurimise ökosüsteemsest perspektiivist lähtuvat integreerimist okeanograafia-, biokeemia- ja bioloogilise mitmekesisuse alastesse uuringutesse.

Võrgustikus töötamise vajadus

Kalandusalaste teadusandmete parandamine on kiireloomuline ülesanne. Euroopal on olemas uurimisrühmad ja vajalikud teadmised mereressursside säästvaks kasutamiseks. Ent mereuuringute jaoks läheb lisaks andmekogumiskeskustele ja vaatlusvõrgustikele vaja ka kulukaid erialaseid infrastruktuure, mis neelavad suure osa investeeringutest, ning seega optimeeriks nende ühiskasutus investeeringutasuvust.

Stabiilne Euroopa võrgustik, mis põhineb liikmesriikide juba olemasolevatel füüsilistel infrastruktuuridel ning on mõeldud *merekeskkonna vaatlemiseks ja andmete kogumiseks*, soodustaks teabevahetust Euroopa eri sektorite ja uurimisasutuste vahel ning säilitaks *ELi positsiooni esirinnas*.

Võrgustiku arendamine ja töösse rakendamine aitaks edendada mõistmist ja dialoogi teadlaskonna, seadusandjate ja lõppkasutajate, kaasa arvatud tööstuse ja kaubandussektori vahel. Riikide uurimisinstituutide vahelise koostöö elavdamine aitaks ühtlustada ka liikmesriikides kasutatavaid erinevaid rakendusüuringute mudeleid, et muuta nende tulemused võrreldavateks ja lihtsustada andmete lisamist.

Võrgustiku ülesannete hulka kuuluks eriülesannete koordineerimine ja ühenduse õigusaktide kohaldamise alane nõustamine. Selle loomine ei mõjutaks uurimisinstituutide osalemist erinevates rahvusvahelistes agentuurides ja organisatsioonides ning oleks Euroopa mereteaduse arengu seisukohalt äärmiselt tulus.

Haridus ja koolitus

Merekeskkonnaga seotud tegevusalade jaoks ülimalt tähtis kvalifitseeritud tööjõud üha väheneb kõigil erialadel. Kalanduse rakendusüuringute puhul on eriti murettekitav noorte teadlaste vähesus, mille põhjus on ekspertide hinnangul nende erialade väheses köitvuses. Olukord on jõudnud selleni, et mõnes liikmesriigis on tulnud õppijate puuduse tõttu kalandusuuringutele spetsialiseerunud instituudid sulgeda.

Olukorra parandamiseks tuleks luua huvitavaid ja valdkonda väärtustavaid ülikoolikursuseid, mis leiavad väljundi hästiasustatud erialatöös. Vajame hariduspoliitikat, mis motiveeriks noori teadlasi tegelema kalavarude uuringutega.

Selleks tuleb parandada haridust ja koolitust, kutsealast liikuvust ja ümberõpet, samuti töötingimusi, eriti kalandusalases uurimistegevuses, aga ka teistes sellega seotud sektorites. Samuti on vaja parandada valdkonna mainet ja teadlastele mõeldud ergutusvahendeid, mis viiks mereteaduse ja kalandusuuringute olukorra paranemiseni.

Piisava rahastamise vajadus

Kuigi lause „*Not money, but human resources is the problem!*” („Probleem ei ole rahas, vaid tööjõus!“) kirjeldab olukorda hästi, ei tähenda see, et selles valdkonnas on uurimistegevuse jaoks rahalisi vahendeid küllaga. Väljakutsed nõuavad lisaks teaduslike ja tehnoloogiliste teadmiste õigele kasutamisele ka ELi ja liikmesriikide kindlat rahalist toetust.

Seni on uurimisinstituutide rahastamine toimunud kahel viisil: riiklike vahendite kaudu vastutasuks liikmesriikide valitsuste teadusliku infoga varustamise eest ning ühenduse vahendite kaudu lähteandmete kogumise direktiivi alusel ja teaduskomiteedes osalemise kaudu.

Kolmas rahastamisallikas oli teadusuuringute raamprogramm. Neljandasse ja viiendasse raamprogrammi kuulusid spetsiaalsed kalandus- ja vesiviljelusprogrammid (FAIR) merendusala rakendusüuringute jaoks, vastavalt 130 ja 150 miljoni euro suuruse toetusega. Kuuendas raamprogrammis oli kalanduspoliitika endiselt üheks prioriteediks, ehkki toetussummat vähendati 60 miljoni euron. Seitsmes raamprogramm aga ei käsitle ei kalandust ega vesiviljelust eraldi teemana. Üksnes 2. teemavaldkond „Toit, põllumajandus ja biotehnoloogia” võiks laiemalt tõlgendatuna katta uurimistegevuse nendes valdkondades. Ka 6. teemavaldkond „Keskkond (sealhulgas kliimamuutused)” ei sisalda selgesõnalist viidet mereressursside uuringutele ja rannikualade terviklikule haldamisele.

Teadlased seisavad projektide esitamisel 7. raamprogrammi jaoks silmitsi raskustega, mis tulenevad eri lähenemisviisidest, näiteks peamiselt tööstusliku iseloomuga vesiviljeluse-teemalistes uuringutes ning multidistsiplinaarset laadi ja pikemaajalistes kalandus- ning mereteaduse teemalistes uuringutes. Seni rahastati mõlemat valdkonda samadest vahenditest, mis võimaldas täiendavust, ning neid koordineeris kalanduse peadirektoraat ja mitte teadusuuringute peadirektoraat, nagu see on praegu.

Selle tulemusena on teadlaskonnal nüüd raskem teavitada taotlusvoorude koostamise eest vastutavaid ametnikke sektori muredest ja vajadustest. Samas on teadusuuringute peadirektoraat otsustanud esmajoonel põhjuuringute rahastamise kasuks, selle asemel, et anda ruumi riiklikele poliitikatele keskendunud uuringutele, et edendada näiteks ühenduse merendusstrateegia teaduslikku külge, või selleks, et uurida kalanduse mõju kliimamuutusele.

Kokkuvõttes on ELi merenduspoliitika eesmärgi – tootlik kalandus puhtas merekeskkonnas – saavutamiseks vaja selles valdkonnas töötavate teadlaste juurdepääsu horisontaalsetele rahastamismehhanismidele 7. raamprogrammis.

Rõhutame vajadust viia kiiresti ellu spetsiaalset kalavarude alast teaduspoliitikat, millele antaks oluline rahaline toetus. ELi toetus merekoolitusele ja -haridusele võimaldab erinevaid vaatepunkte – sotsiaalseid, majanduslikke, merealaseid ja kaubanduslikke – lõimida ning aitab parandada üldist arusaama ühisest kalanduspoliitikast ja selle alalhoidmise vajalikkusest.